

колкото са предава чело̀вѣкъ на нея, толкози е тя по-сладостна; тя всѣхщава душата безъ да я смутява. Тогази азъ пролѣхъ сълзы отъ радостъ, и познахъ че нема нищо посладостно отъ такъвзи плачь. О, блаженны сѣж думяхъ азъ, чело̀вѣцѣтъ на които добродѣтели са показва во венчката си красота! може ли чело̀вѣкъ да я види безъ да я обикне! може ли чело̀вѣкъ да я обича безъ да бѣде благополученъ!

„Менторъ ми рече: трѣба да вы остави́ж; тѣзи минута азъ трѣвамъ: не ми е позволено да са маи́ж. Къдѣ отивате прочее? отговорихъ му азъ: въ коя ли не обитаема земя азъ нема да вы послѣдувамъ? не мислете че ще можете да ми избѣгнете: ще предпоче́ж да умрѣ́ж на стѣпкы́тъ ви. Като думяхъ тѣзи думы, азъ са стиснахъ о него съ сичката си сила. Напрасдно, рече ми той, вый са надѣйте да ма удържите. Жестокийтъ Метопиѣъ ма продаде на Етиопляны или Арапы (а), а тѣ като отидохъ въ Дамаскъ (б) пожелахъ да са отървѣ́ж отъ мене, като мисляхъ да спечели́ж голѣма сумма отъ едного на име Хазаила, който търсяше единъ робъ Гъркъ за да са опознае съ нравы́тъ на Гърцы́тъ и да изучи нашы́тъ науки.

„Дѣйствително, Хазаиль ма купи скѣпно. Туй което азъ му съобщихъ за нашы́тъ нравы възбуди неговото любопытство за да отиди на островъ Критъ да изучи мѣдры́тъ законы на Миноса (в). Като плавахмы въ троветѣ ны принуди́ж да са отбѣймы на островъ Кипръ. При ожиданьето на единъ благопріятель вътъръ, той доде да направи своитѣ приношенія на храма. Ето го дѣто излѣзва; вътъртъ ны призовава; нашы́тъ платна са вече надувать. Сбогомъ, любезный Телемахе. Единъ робъ който има страхъ отъ боговетѣ трѣба вѣрно да върви подиръ господаря си. Боговетѣ не ми позволявать вече да принадлѣ́жж на себе си: ако да бѣхъ на своя

(а) Авторътъ смѣся Аравитяны́тъ съ Етиопляны́тъ, защото древнитѣ полагахъ едно Етиопско племе въ Азія много на Истокъ отъ Арабія.

(б) Дамаскъ, днесъ Шамъ въ Сирія.

(в) Миносъ былъ сынъ на Юпитера и на Европа, царъ и законодатель на Критъ; заради голѣмото си правосѣдіе той былъ назначенъ съдиикъ на умрѣлы́тъ въ Адъ.